

4 iunie. — Hotărît, ruşii dau extraordinar de mult înapoi, şi iată că Zeruyk³⁹⁶ este iar în mâinile austro-germanilor. Deşi bavarezii l-au cucerit, împăratul Wilhelm, care se afla în Silezia, la familia Larisch³⁹⁷, a declarat că austriecii trebuiau să intre primii. Mare bucurie şi entuziasm la Viena, manifestaţii în faţa Ministerului de Război etc.

Întilnit azi pe consilierul elveţian Segesser³⁹⁸; întrebare neaşteptată: „Este adevărat că România cere Bucovina? Pentru a rămîne neutră?” Nu cunosc nimic în legătură cu acest zvon, i-am răspuns. Dar asemenea zvonuri circulă neincetat, sub toate formele: cînd se zice că Czernin³⁹⁹, ministrul (Austro-Ungariei) la Bucureşti, ne oferă rectificări de frontieră şi compensaţii, cînd că noi sîntem aceia care cerem compensaţii etc., etc.

5 iunie. — Ruşii se retrag mereu şi, după americani, lipsa de muniţii ar provoca acest dezastru.

Războiul cu Italia se bucură de cea mai mare popularitate în toate părţile populaţiei. Tineri şi bătrîni se angajează ca voluntari; Berchtold⁴⁰⁰, el însuşi, pleacă în calitate de automobilist, odată cu fiul său, trimis pe front tot contra Italiei.

(Va urma)

Colonel Bernard Daru: o scrisoare din Franţa

Din misiunea militară franceză condusă de generalul Berthelot, care a sosit în România în timpul campaniei din 1916, a făcut parte şi căpitanul Bernard Daru din arma infanteriei.

În iarna anului 1916—1917, el a fost repartizat pe lângă Regimentul 10 vînători, din Divizia 10 infanterie, comandat de colonelul Constantin Oprescu. Pe timpul acţiunii de refacere, el s-a împrietenit cu ofiţerii români din unitate şi în special cu fraţii sublocotenent Vasile Tebincă şi locotenent Victor Tebincă. Procesul de adîncire a prieteniei lor s-a intensificat în timpul bătăliei de la Mărăşeşti. Participă împreună la luptele din ziua de 1 august 1917, cînd Regimentul 10 vînători, care trebuia să înlocuiască o unitate rusă, s-a avîntat în acţiune pentru a opri atacul inamic ce avea loc prin acest gol, pe valea Zăbrăuţului, cu intenţia de a pătrunde în spatele Armatei 2 române. Luptînd alături de români, căpitanul Daru s-a înfrăţit cu ei pe cîmpul de bătălie, prin ploaia de gloanţe şi schije, în aerul greu de respirat din cauza gazelor de luptă lansate de duşman. În seara acelei zile, împreună cu Regimentul 10 vînători, ofiţerul francez a ajuns pe înălţimea Chicera, la cota 302, unde a căzut rănit, alături de locot. Victor Tebincă, rupt în două de un obuz de artilerie.

Reîntors în Franţa, Bernard Daru a ţinut legătura cu camarazii români de pe frontul Mărăşeştilor şi, în mod deosebit, cu sît. Tebincă.

În 1967, colonelul Daru, veteranul din primul război mondial, voia să vină în România cu prilejul aniversării a 50 de ani de la marile bătălii din vara anului 1917, dar, fiind bolnav, nu şi-a putut împlini această dorinţă. În schimb, sub impresia puternică a aducerilor aminte legate de luptele de la Mărăşeşti, el le-a aşternut pe hîrtie, trimiţîndu-le lt. col. Vasile Tebincă. Odată cu scri-

³⁹⁶ Astfel în text.

³⁹⁷ La contele J. Larisch-Moennich, preşedinte al Dietei Ducatului Sileziei Inferioare şi Superioră (făcînd parte din Austro-Ungaria), consilier intim şi şambelan, căpitan al ţării.

³⁹⁸ Dr. Hans von Segesser, consilier la legaţia Elveţiei din Viena.

³⁹⁹ V. nota 106.

⁴⁰⁰ V. nota 1.

soarea, colonelul Daru a anexat și o fotografie, în care-i are alături pe cei doi frați și pe fiul său, toți ofițeri.

Prin amabilitatea tovarășului lt. col. Vasile Tebincă, care la 11 noiembrie 1985 a împlinit vârsta de 90 de ani, am ajuns în posesia acestui document pe care, pentru acuratețea, frumusețea și valoarea lui atestată, ce face cinste poporului nostru și armatei sale, îl încredințăm tiparului.

PAUL ABRUDAN

1967 noiembrie 18, Paris. Scrisoarea col. Bernard Daru adresată lt. col. Vasile Tebincă din Roman cu ocazia împlinirii a 50 de ani de la bătălia de la Mărășești.

Paris, 18 noiembrie 1967

Domnule colonel,

Vă mulțumesc călduros pentru scrisoarea dvs. din 14 noiembrie, care m-a mișcat profund. Ea mi-a amintit de timpul de altădată și de camaraderia noastră din 1917.

Vechii ostași din Misiunea Berthelot formează o asociație și am vrut să celebrăm a 50-a aniversare a bătăliei de la Mărășești. În scopul acesta, președintele asociației noastre mi-a cerut să redactez amintirile mele, care au apărut în revista românească „Lumea”.

În afară de aceasta, vechii ofițeri ai Misiunii Berthelot au venit la București și Mărășești acum câțiva ani, pentru a sărbători aniversarea luptei. N-am putut să-i acompaniez, întrucât sînt atins de anchiloză și nu pot face călătorii lungi.

Scrisoarea dvs. m-a făcut să retrăiesc numeroase amintiri :

— Colonelul Oprescu pe care-l vedeam în fiecare zi și care s-a arătat ferm la Mărășești ;

- Regimentul 10 vînători, care s-a evidențiat prin valoarea sa ;
- Valea Mare cu o iarnă foarte friguroasă și tifosul exantematic, care a atins pe majoritatea oamenilor din regiment și a locuitorilor satului ;
- Orchestra locotenentului Rotileanu ;
- Marele număr de români care vorbeau franțuzește și care dispuneau de o bibliotecă cu cărți franțuzești ;
- Moartea fratelui dvs. pe cîmpul de onoare a trebuit să fie pentru dvs o suferință crudă. Eu însumi am suferit o încercare asemănătoare prin pierderea celui mai tînăr frate al meu în campania de la Vizante, și a copilului meu cel mare la eliberarea Alsaciei.

Sînt și eu la pensie și mă ocup de probleme istorice.

Îmi pare rău că sănătatea mă împiedică să vin în România și la dvs. pentru a vizita împreună cîmpul de luptă pe care l-am cunoscut.

Primiți, vă rog, domnule colonel, împreună cu mulțumirile mele, expresia sentimentelor mele cordiale și a amintirii mele celei mai fidele.

Colonel Daru

30 Avenue Georges Mandel, Paris 16

Colecția lt. col. Vasile Tebincă, Roman, str Roman Vodă nr. 7